

עת"א 24251/01/16 - עדנאן שחתות נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 24251-01-16 שחתות(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו

העותר עדנאן שחתות

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר שבקשתו לצאת לחופשה סורבה.

נימוקי העתירה:

נגד העותר ניתן בשנת 2012 גזר דין בגין עבירות משנת 2010 ומאז שוהה העותר ברציפות בבית הסוהר. כל בקשותיו של העותר לחופשות נדחו ללא כל נימוק סביר והעותר לא יצא ולו פעם אחת לחופשה מאז כניסתו לבית הסוהר. בקשה נוספת של העותר לאישור חופשה מיום 23/10/15 לא נענתה בחיוב או בכלל. החלטת המשיבה לדחות את בקשתו אינה סבירה ואינה מידתית. במהלך שהותו בבית הסוהר בכלא צלמון (תקופה של 15 חודש) ובכלא חרמון (מיום 07/07/15 ועד היום) לא עבר העותר כל עבירת משמעת. העותר מנצל את שהותו בבית הסוהר לצורך שיקום, נמצא בשלב ג' והומלץ לו לאחרונה לעבור טיפול בהוסטל בית החסד בחיפה. העותר השתלב וסיים בהצלחה קורסים שונים כמו: חברים לדרך, קורס ספרות, קבוצת חינוך. העותר לא מוותר על אף תכנית טיפולית והוא מוכן להשתלב בכל תכנית טיפולית לצורך שיקומו ומעוניין לפתוח דף חדש בחייו. העותר משולב באגף תעסוקה ועובד במפעל בית הסוהר. העותר מוכן לצאת לחופשה מוגבלת ומצומצמת בתנאים שייקבעו גם מחוץ לעיר טמרה ואף בקרבת בית הסוהר חרמון. העותר עמד בכל התנאים המזכים אותו בקבלת חופשה וזכויותיו קופחו ללא הצדקה ובניגוד לדין.

כתב התשובה:

העותר הינו אסיר פלילי השפוט לתקופה של 7 שנים, 9 חודשים ו-180 ימים בגין עבירות של סחר, יבוא ויצוא סמים, הדחת קטין לסמים מסוכנים, אחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת נשק שלא כדין והפעלת מאסר על תנאי, החל מיום 01/01/11.

העותר מסווג בקטגוריה ב'1 המצריכה אישור של משטרת ישראל. בקשתו של העותר ליציאה לחופשה נדונה ביום 02/11/15 ונדחתה בשל התנגדות משטרת ישראל. עתירה קודמת שהגיש העותר לעניין חופשותיו (עת"א

15-04-25446) נדחתה על ידי בית המשפט ביום 12/05/15 לאור המידע המודיעיני המעודכן, לפיו קיימת מסוכנות של ממש מתמשכת מצדו של העותר בכוונה לפגוע באחר, כך שעצם היציאה לחופשה, גם במקום מרוחק, עלולה להוות סכנה לציבור. גורמי השטח של משטרת ישראל סבורים גם כיום כי קיימת סכנה ממשית לשלום הציבור, על כן, מתנגדת משטרת ישראל ליציאתו לחופשה. במתן חופשה לאסיר נוטל על עצמו המשיב אחריות כבדת משקל ועליו להיות סמוך ובטוח שמהלך כזה לא יסכן את שלום הציבור, כמו גם את שלום האסיר היוצא לחופשה. משקיים מידע מודיעיני בידי משטרת ישראל, המצביע על מסוכנותו ביציאה לחופשה, לא ניתן להבטיח זאת. לפיכך, דין העתירה להידחות.

בדין שנערך בפניי במעמד הצדדים ביום 16/02/16 טען ב"כ העותר כי אמנם אין לאסיר זכות קנויה לחופשה, אולם לא ניתן להסתפק במידע מודיעיני ערטיילאי כדי לדחות את בקשתו. בית המשפט התבקש לבדוק האם מדובר במידע סביר, אמיתי, שניתן ליתן בו אמון ומהי רמת הוודאות של אותו מידע, אשר לא עומת עם האסיר, שנמצא מזה 5 שנים בבית הסוהר. האסיר לא עבר עבירות משמעת במשך פרק זמן של לפחות 20 חודשים והוא מבקש לעשות כל שנדרש לצורך שיקומו. האסיר משולב בתעסוקה, נותנים בו אמון, הוא מדריך ומעביר מסרים לאסירים אחרים שנמצאים בבית הסוהר ואמור לעבור שיקום בחודש הקרוב. האסיר מציע לצאת לחופשה לעיר טבריה, קרוב לבית הסוהר ומסכים לשלם כל ערובה.

ב"כ המשיבים חזרה על האמור בכתב תשובתה וטענה כי עתירתו הקודמת של האסיר היתה בחודש מאי וכי נערכה לבקשתה בדיקה מחודשת של משטרת ישראל מול גורמי השטח ומשטרת ישראל סבורה גם כיום כי קיימת סכנה ממשית לשלום הציבור, על כן, היא מתנגדת ליציאתו לחופשה.

העותר עצמו התחרט ולקח אחריות על מעשיו עליהם נשפט. לדבריו, הוא מבקש לצאת לחופשה לא כדי לבלות אלא כדי לעבור בבתי סוהר אחרים, בסיסי צבא ומוסדות שונים על מנת להעביר את מסריו ולעזור לאנשים.

לאחר ששמעתי את עמדותיהם של הצדדים ציינתי בהחלטתי כי מבלי לקבוע עמדה, אני סבור שהמסמכים בדבר מידעים שהוצגו בפניי הינם חלקיים בלבד. לפיכך, הוריתי למשטרת ישראל לשקול שוב את עמדתה, וככל שהיא עומדת על המלצתה המתנגדת לחופשות, ליתן פירוט יתר, כולל בעניין הנושאים המוזכרים במסמך הסודי שהוגש וכן להתייחס לתאריכים.

בכתב התשובה המשלים שהגישו חזרו המשיבים על טענותיהם בכתב התשובה וטענו כי הם עומדים על דחיית הבקשה לאור הערכת מסוכנות גבוהה אשר נובעת מעמדת יחידת השטח הרלוונטית, על פיה הערכת המסוכנות הנשקפת מן העותר הינה גבוהה ביותר ולא ניתן לאיינה. לפיכך, לטענתם, החלטתם שלא לאפשר את יציאתו של העותר לחופשות אינה חורגת ממידת הסבירות הנדרשת באופן המצדיק התערבות בית המשפט.

עיינתי בחומר החסוי שהוגש לעיוני. על אף שמדובר במידע שאיינו מהעת האחרונה, המסוכנות ניכרת ולא ניתן לאיינה. מהמידע ומחוות הדעת עולה כי מדובר באדם אלים ובלתי צפוי. הסכנה הינה ממשית ומוחשית.

בדוח משטרת ישראל צוין כי לו לא היה מדובר במסוכנות ממשית ומוחשית ובסיכון חיי אדם, לא היתה המשטרה מביעה

התנגדות נחרצת. לעותר סכסוכים רבים וקיימת כוונה לפגוע בחיי אדם.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הנני סבור כי דין העתירה להידחות.

הלכה מושרשת היא כי חופשה איננה זכות המוקנית לעותר או לכל אסיר אחר, אלא אך פריבילגיה המוענקת לו תוך התחשבות בהתנהגותו ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו. (ע"א 6481/01 אלעביד נ' שב"ס, רע"ב 9898/06) שאלת השתלבותו של אסיר בסבב חופשות נתונה לשיקול שב"ס.

ההחלטה בנוגע ליציאת אסיר לחופשה היא החלטה מנהלית, וככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית על בית המשפט לבחון את סבירות ההחלטה, או אם נפל בה פגם אחר המצדיק התערבות, מבלי לשים את שיקול דעתו תחת שיקול דעת הרשות.

החלטות העוסקות ביציאתו של אסיר לחופשה הן החלטות מקצועיות ובית-המשפט לא יטה להתערב בהן, אלא במקרים חריגים (רע"ב 4658/07 גלעד שמן נ' שב"ס, [פורסם בנבו], מיום 17.9.09).

ב"כ העותר טענה, בין היתר, כי העותר עבר הליך טיפולי. אכן, קיימת משמעות לעובדה שהעותר עבר הליך טיפולי, אולם ההליך הטיפולי הינו רק אחד ממכלול השיקולים שעל המשיב לשיקול כאשר הוא מתבקש לאשר חופשה.

בהתאם לפקודת הנציבות לעניין חופשות, אישור חופשה על ידי הגורם המוסמך יינתן בהתייחס לסוג העבירה, טיבה, נסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה, כמפורט בפרק ב' לפקודה, ריצוי תקופת מאסר מינימאלית, תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה.

האסיר סווג בקטגוריה ב'1 המצריכה אישור של משטרת ישראל.

עתירה קודמת שהגיש העותר לעניין חופשותיו (עת"א 25446-04-15) נדחתה על ידי בית המשפט ביום 12/05/15 לאור המידע המודיעיני המעודכן, לפיו קיימת מסוכנות של ממש מתמשכת מצדו של העותר בכוונה לפגוע באחר, כך שעצם היציאה לחופשה, גם במקום מרוחק, עלולה להוות סכנה לציבור. גורמי השטח של משטרת ישראל סבורים גם כיום כי קיימת סכנה ממשית לשלום הציבור, על כן, מתנגדת משטרת ישראל ליציאתו של העותר לחופשה.

ההסתמכות של המשיבה על עמדת המשטרה הינה בהתאם להוראות הפקודה. בנסיבות העניין היא גם מוצדקת. אין צריך לומר כי יכולת הפיקוח על אסיר כשהוא בחופשה הינה מוגבלת לעומת הפיקוח בהיותו של האסיר מאחורי סורג ובריח. לפיכך, השיקול ששקלה המשיבה הינו שיקול לגיטימי וההסתמכות עליו, כנימוק לדחות את בקשת האסיר לצאת לחופשה הינה סבירה.

אשר על כן, איני מוצא מקום להתערב בהחלטת המשיבה.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ה' אדר ב' תשע"ו, 15 מרץ 2016, בהעדר
הצדדים.